

чинъ е по-добаръ отъ сичките християне на свѣтътъ.“

— Азъ имамъ въ къщата си слуги колкото искамъ, и за това твоята служба мене не трѣба, продължалъ Халилъ, и погледаль на Танча повѣлително. — Азе искамъ да та помола да ми направишь едно добро, и ако ма ти послушашъ, то не само триста гроша мисла азъ да ти дамъ; а нѣщо повече.

— Искай, щото щешъ, рѣкаль Танчо. Искай душата ми, искай смъртта ми, искай сичко, — сичко съмъ готовъ да ти дамъ.

— Ти имашъ хубава дъщеря; дай я мене за жена, и азъ ща да та направа по-богатъ и отъ Гълаба. Хайде да направиме пазарлъкътъ, и да бждеме приятели.

Сиромакъ Танчо билъ полуубиенъ, когато чуль тия думи; но тѣлото му заходилие трѣскави тѣрки, кожата му са наѣжила; но той твърде скоро дошалъ въ себѣ си,